

Mutató

A Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület kiadványa
I. évfolyam 3. szám - 2009. június

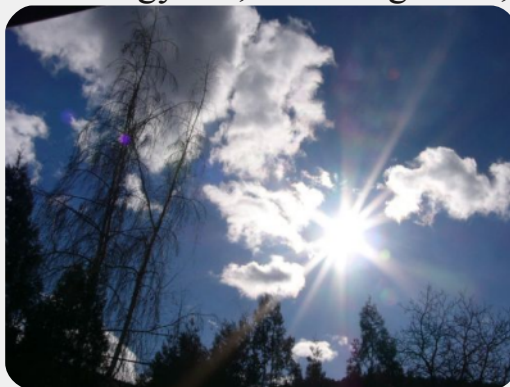
Csudák

Szeretünk csodás történeteket hallgatni. Csodát mesélni. De vajon élünk vagy élünk már át csodát? Azt hiszem, ez nem is olyan lehetetlen, csak a mi nyitottságunk, bizalmunk hiányzik hozzá. Nem olyan régen széttárt karokkal kiáltottam Istenhez, hogy mutassa meg magát nekem, mert nem érzem. De valahogy nem jött a válasz. Mert nem hagytam, hogy jöjjön...

De nem maradt el. Csak nem olyan formában kaptam, ahogy én azt vártam. Egy reggel arra ébredtem, hogy elment a hangom. Ez nem is lett volna baj egy szimpla napon, de másnap egy komoly vizsgám volt, ahol a hivatásomul választott pályára való alkalmasságomat vizsgálták meg. Fontos volt az a bizonyos nap. Ahogy az várható volt, kellően kétségbeestem. Ebben a helyzetben emberileg nem tudtam sehová kapni, mert lehetetlennek tartottam mindenféle kémikáliákkal a nulláról hirtelen elővarázsolni a hangom. Persze lehet, hogy lehetett volna, de hála Istennek az számomra nem volt elérhető. Ennyire kilátástalan

helyzetbe ritkán kerülök. Tehát nem volt mit tenni, kulcsolni kellett. Egész nap egyedül kuksoltam a szobámban és tudtam, nem csak én, hanem még sokan mások is rebegnek a hangomért. Azon a pár órán azt is megtanította Isten, hogy ha nem tenne csodát, akkor is szeretne.

A következő reggel arra ébredtem – mit gondol, kedves Olvasó, mire? –, hogy van hangom. A vizsga jól sikerült. Hát a végére megint elment a hangom, de a lényeg az, hogy akkor, ott csoda történt velem. Hálas vagyok érte. Tudja, drága Olvasó, mire tanított meg ez engem? Hogy a csodák ott lapulnak a hétköznapijainkban, csak nem merünk nekik teret engedni. Görcsösen ragaszkodunk jó előre kigondolt megoldásainkhoz, menekülési terveinkhez. Merjünk Istennek teret adni az életünkben, mert akkor tapasztalhatjuk meg szerető gondoskodását! Biztos mások is éltek át hasonlót, ha igen, akkor emlékezzenek vissza rá, és bátran próbálják meg újra!

b.e.

A legnagyobb siker titka: megértő közönség

Tudtam, hogy nagy élmény lesz, személyesen átélve mégis semmihez sem volt hasonlítható. Kérdések cikáztak a fejemben; hogyan tud százezer ember együtt ünnepelni? És háromszázezer?

Május 20-án nyolcan sok-sok ezer emberhez csatlakoztunk, hogy részt vegyünk a 32. Német Evangélikus Kirchentagon (1). Az idén Brémában rendezték a fesztivált. Nagyon kedves dolog volt a szervezőktől, hogy a több ezer vendég szállását családoknál oldották meg. Újsághirdetésben kerestek szállásadókat, végül tízezren jelentkeztek. Vendéglátóink – egymáshoz viszonylag közel – Weyheben, egy Brémához közeli kis városban laktak.

A nyitórendezvényt egy hatalmas vásártér gigantikus méretű színpadja előtt rendezték meg. A tudósítások szerint háromszázezren voltunk jelen. „Mensch, wo bist du?“, azaz „Hol vagy?“, kérdezte az Úristen Mózes könyvében (I. Mózes 3,9.), miután Ádám és Éva megszegték az egyetlen szabályt, amit az Úr megparancsolt nekik. Ez a mondat volt a jelszava a Kirchentagnak, az Úrral való viszonyunk pedig a fő téma a négy nap folyamán.

A résztvevők komoly kihívás elé lettek állítva, mert programfüzetként egy majdnem hatszáz oldalas könyvet kaptak. Az áhítatok és bibliatanulmányozásoktól kezdve dzsessz, blues, gospel koncerteken, kabaré műsorokon, szamba kurzuson, hajóutazásokon, művészeti kiállításokon és még több száz egyéb rendezvényen vehettünk részt, kinek-kinek

az érdeklődési köre és ízlése szerint.

A programok helyszínei a város különböző részein voltak szétszórva, sőt, volt olyan esemény is, amely Bremenhavenben, Brémától kb. 70 km-re volt fellelhető. Egy rendezvény felkeresése a következőképpen történt: könyvből ki kellett keresni a szimpatikus műsort, egy kód alapján megtalálni a helyszínt, majd azt kinézni a mellékelt térképről, végül felkutatni a megfelelő tömegközlekedési eszközöket. Mivel a résztvevők arra a programra mentek, amelyre csak akartak, így a tömeg mozgása kiszámíthatatlan volt. Ez azzal járt, hogy egyes esetekben tömött villamosokon ismerhették meg egymást a fesztiválozók. Nekem is volt alkalmam egy kisebb csoport német fiatal és egy középkorú hölgyet közelebből megismernem, miközben az egyik lábamon álltam, és az egyik mutatóujjammal tudtam csak támaszkodni. Akkor valahogy a megállóknak nagyon távolinak tűntek.

Nekem is sikerült jó pár programot kiválasztanom. Többek között a Weser folyón utazhattam egy oldalt lapátkerekű gőzhajón, miközben a 60-as évek klasszikus blues számait hallgattam. Egy másik esemény viszont jobban megfogott.

Egyedül bóklásztam a városban, programot és megfelelő tömegközlekedési eszközt keresve. Végül úgy döntöttem, hogy a Ten Sing (2) együttesek fellépési helyszínét látogatom meg. Ez a nagy vásártér mögött egy külön épületben volt elhelyezve, ide csak gyalog volt érde-

mes elindulni.

A műsornak egy klubhelyiség adott ott-hont. Igen alternatív stílusban rendezték be; a falak feketére festve, itt-ott egy-két graffiti dekorációként. Nehezen jutottam be, nagy volt a tömeg. Hangosan szólt a kemény rock, a közönség hatalmas ovációval fejezte ki tetszését. Az előadásnak a végére értem oda. Ahogy a csapat elköszönt, a terem majdnem teljesen kiürült. „Mázlim van” – beszéltem meg magammal. Kerestem egy megfelelő helyet, egy ideálisnak tűnőt, és leültem. Ez az, ami ritkán történt meg velem Brémában, hogy egy programot ülve nézhettem végig. A technikusok gyorsan dolgoztak a jól felszerelt színpadon. Most egy kisebb társaság jelent meg. A két akusztikus gitáros, a hatfős kórus és a kórusvezető megkezdte kb. egy órás műsorát. Régi amerikai slágereket énekeltek: Fly me to the Moon, My way stb.

„Hajaj” – volt az első gondolatom a felcsendülő melódiát követően. „Az a fekete pólós srác a kórusban biztos nem a helyi megasztár”. Hamis volt a hangja, de lelkes az előadása. A kórusvezető a közönségnek háttal segítette kis csapatát. Egyszerű mozdulatokat kellett követniük; jobb kézzel negyedkört leírni a fejtől jobbra, majd ugyanez balra. A kórusnak a mozdulatot nem sikerült egyszerre visszaadni. Valaki egy kicsit később, a másik az ellenkező irányba csinálta. Nem volt két ugyanolyan mozdulat. „Ez biztos egy új szám, nagyon izgulhatnak” – folytattam a szakmai értékelést. Ez után egy performance következett: három fiatal lépett előre, bekötötték a szemüket. Egy CD-ről játszották le a szereplők hangjait. A fiataloknak azt kel-

lett előadniuk, mintha ők beszélnének. A fekete pólóshoz egy éles női hangot társítottak, a többiek hangja is elütött saját karakterüktől. Az előadás azonban inkább volt érhetetlen, mint mulatságos. A fiatalok nem tudtak játszani sem a mimi-kájukkal sem a kezükkel. Vagy egyáltalán nem mozogtak, vagy csak nagyon sablonosan. Persze a minimális német nyelvtudásommal nem értettem a szöveget sem, ami így még jobban nehezítette a darab élvezhetőségét.

Addigra vált bizonyossá számomra a kezdeti halvány gyanúm. Ezek a fiatalok értelmi fogyatékosok. Ekkor megértettem, hogy mekkora munka volt nekik megtanulni ezeket a számokat, produkciókat. Hogy milyen nagy elhivatottság húzódik meg a kórusvezető mindig mosolygós, biztató arca mögött. A legnagyobb élményt azonban a közönség reakciója jelentette. Bár csak félházzal ment a produkció, de annál lelkesebb volt. Hatalmas tapsvihart, rikkantás- és örvény-féléket lehetett hallani a közönség soraiból. Szinte kivétel nélkül mindenki ujjongott, örült, lelkesen biztatta a fellépőket. Elgondolkoztam, hogy milyen relatív is a siker, és hogy milyen kevés kell ahhoz, hogy örömet okozzunk másnak, és így magunknak is.

Nekem ez a koncert volt a legörömtelibb.

ska

„Nem vették észre, nem értették meg...”

Egy Bibliadráma margójára

Ünnepi forgatag, vigalom, sokaság: rokonok, barátok együtt vonultunk Jeruzsálembe, majd vissza Galileába.

Azt gondoltuk, a gyerek a barátaival van az útítársaink között, nem is gondoltuk, hogy nem jön velünk, hogy a maga helyét keresi, hogy más úton jár.

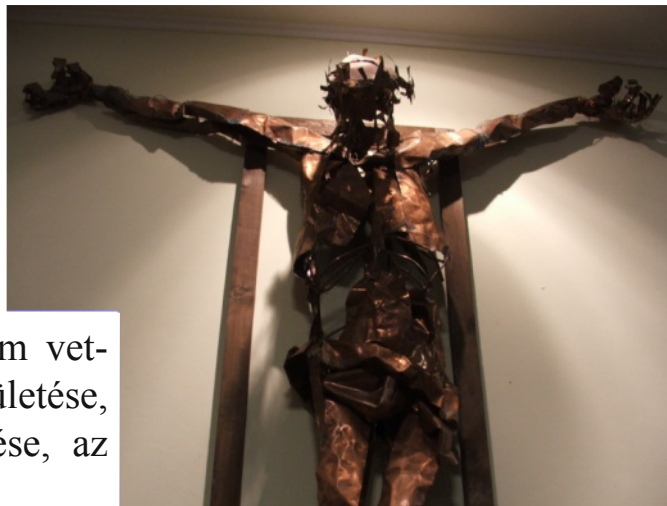
Mindig engedelmes gyerek volt. Nem vettük észre, hogy meghalványult a csoda: születése, az angyalok, a királyok, pásztorok jelenése, az ígéretek... Észrevétlenül nőtt meg!

Fogalmunk sem volt, hol keressük? Visszamentünk a városba, kerestük mindenfelé, de erre a helyre nem gondoltunk! Jártuk a várost tanácstalanul, holt fáradtan, reményt veszítve, három nap múlva feladtuk. Végül bementünk a templomba.

S itt találtunk rá! Döbbenten, értetlenül álltunk. Mit keres itt? Nem értettük, miért tette ezt velünk? Nem értettük, mit mond?

Ő nem értette, miért nem értjük??? Miért nem tudjuk, hol az Ő helye? Miért nem ismerjük?

De elindult velünk haza. (Lk 2,41-52)

„Mit keresitek a holtak közt az élőket?” (Lk 24,5)

Sok év telt el ezután, már felnőtt a tizenéves gyerek, tanítványaival, barátaival ül egy menyegzőn. Ünnepi forgatag, vigalom, sokaság; én, az anyja is jelen vagyok. Már tudom, mi az Ő útja, tudom, segíthet bármiben, tudom, bármit mond, tegyük meg. Az én fiam!

Kérem, de nem akar segíteni. Nem akarja megmutatni, mire képes! Nem értem, mit mond: „Nem jött még el az Ő órája”. Nem értem, miért?

De néhány napig még velem marad. (Jn 2,1-12)

„Szállj le a keresztről!” (Mk 15,30)

„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” (Lk 23,34)

– berkenye

Ki a grundra, ifjúság!

Május 24-én az Evangélikus Ifi lelkes tagjai megrendezték az I. Ökumenikus Sportnapot, amelyre szeretettel várták a szervezők a sportolni vágyó fiatalokat.

Az ifis csapattal arra a nehéz küldetésre vállalkoztunk, hogy létrehozzuk ezt a programot, óriási várakozással tekintünk az alkalom elé, hiszen mégiscsak először bonyolítottuk le ezt a sportnapot. Mi, a szervezők már reggel 8-kor a helyszínen, a Békéscsabai Evangélikus Gimnázium udvarán serénykedtünk, hiszen még számos feladat sorakozott előttünk, elő kellett készíteni a terepet azok számára, akik ezen a vasárnapon Velünk mozogtak. Az egyetlen kisebb zökkenő éppen ez volt, hiszen eredetileg a szombati napot töltöttük volna sportolással, de rajtunk kívül álló okok miatt került át vasárnapra az alkalom, de így is sokan eljöttek, így a hétvége második napján is. A programot ifjúsági énekekkel és Lip-ták Kata áhítatával kezdtük, amelynek köszönhetően fontos útravalóval kezdhettük a küzdelmeket a különböző sportágakban. Széles választék várta az érkezőket, hiszen kispályás labdarúgás, streetball, röplabda, ping-pong és csocsó szerepelt az „étlapon”, így mindenki megtalálhatta a hozzá legközelebb álló mozgásformát ezen a szép tavaszi napon. Az említett sportágakban rendezett versenyeken sportszerű és élvezetes mérkőzése-

ket láthattak az érdeklődők mind az I. korosztályban (általános iskola 5–8. évfolyam), mind a II. korosztályban (középiskola 9–12. évfolyam,

egyetemisták). A kategóriák győztesei és dobogósai éremmel, csokoládéval és az összes résztvevő egy nagy élménnyel gazdagodott. Akik nem(csak) a sport miatt látogattak el a gimibe, azok társasjátékok-

kal, tartalmas beszélgetésekkel múlathatták az időt. Mindenképpen ki kell emelni a büfénél szolgáló hölgyeket, hiszen az általuk készített szendvicsek nélkül aligha bírtuk volna a mozgást egészen késő délutánig.

Összességében egy nagyszerű napot töltöttünk együtt, egészen délután 4 óráig pattogtak a labdák. Reméljük, minden résztvevő hasonlóan vélekedik, így a legközelebbi, őszi sportnapon a tanulságokat levonva még sokszínűbb programot tudunk kínálni a mozgásra vágyó ifjúság számára.

davide

Pro és kontra

A közelmúltban Németországban jártam, egészen pontosan Brémában. Hivatalos úti célom, a Kirchentag elnevezésű német evangélikus fesztivál mellett megfigyeltem az idehaza nemes egyszerűséggel csak nyugatnak mondott ország mindennapjait.

Egy német családnál kaptam szállást. Érkezésem remekül sikerült, de a sok élmény és hatás feldolgozása időbe telt. Az első este igazi „Willkommen” este volt, egy rövid kerékpártúra után a kert végéből hangosan integető és borozgatásra invitáló szomszédoknál kötöttünk ki. A híresen precíz német vendéglátás minden tekintetben igaznak bizonyult. Mire a bicikliket letámasztottuk, egy másik szomszéd is csatlakozott a társasághoz. Kérdések tömkelegére próbáltam érthető választ adni, valaha közép fokú, mára azonban kissé megcsappant némettudással. Iskola, család, hobbi és az elmaradhatatlan „Miért jöttél pont ide?” témák után a gazdaság általam legkevésbé várt kérdései következtek. Nem számoltam össze, hogy hányszor szerepelt mondataimban a „kaput” szó, de a beszélgetés ezen szakaszának végére asztaltársaságom meglepődött gondolkodásba kezdett. Nekem viszont nem volt új keletű dolog hallani, hogy nem működnek a dolgok a gazdaságban. Felkeltette érdeklődésem a kérdés, vajon a németeknél mi nem működik?

Míg nálunk örömteli dolog, ha egy tengelytörő kátyút hatodjára is befoltoznak, addig náluk egy kisebb lyuk is hatalmas felháborodást kelt, pedig pár nap alatt eltűntetik. Míg nálunk egyes területeken nem ajánlatos alacsony kerítést építeni, a kerítés hiánya pedig egyenesen „svédasztal”, náluk városrendezési előírás, hogy egy méternél magasabb kerítés nem épülhet. Míg nálunk önkormányzati, iskolai és egyéb szervezésű megmozdulásokat rendeznek a közterek takarítására, addig a németek elvből nem dobznak szemetet a földre, sőt, ha látnak akár egyet is, felveszik. Míg nálunk egy középkategóriás autó lassan luxussá válik, addig náluk egy autó nem autó, abból minimum kettő kell. Végül, míg nálunk sokan illegálisan kreált trafókból nyerik az áramot, addig ők szélkerekekre ruháznak be, hiszen „csak három év” és nyereséges lesz.

Ez a pro-kontra összevetés egy szeletet megmutat az európai különbségek igen széles palettájából. Az Európai Unió tagállamai közötti szakadék mélységét láthatjuk. Az egyik nem ad lejjebb senki kedvéért, a másik nem hajlandó megfelelően felzárkózni, de mindenki törekszik. Nem együtt, hanem egymás alatt-felett. Pedig mi mindannyian egyek vagyunk, azt mondják.

11. alkalommal megrendezett Városházi esték

A Városházi Esték 1998 óta biztosít igényes nyári színházi és zenei programsorozatot Békéscsaba lakóinak és az idelátogató vendégeknek. A rendezvények között színházi esték, könnyű- és komolyzenei koncertek és társasági események szerepelnek.

A nyári esték hangulata, a kínálkozó művészeti élmény és a barokk udvar kellemes programot nyújt az idelátogató mintegy 8500 résztvevő számára.

A rendezvény június 18-án veszi kezdetét és egészen július 5-ig vár minden érdeklődőt különféle programsorozataival. Számos izgalmas produkcióval kecsegtet, köztük a Hevesi 50-el, mely az 50 éves Hevesi Imre és pályatársai közös koncertje, a Madách színház által, Gálvölgyi János és Szerednyey Béla főszereplésével előadott Ne most drágám című vígjáték és az ABBA Feeling koncert, mely a sokak által kedvelt ABBA világhírű együttes dalait adja elő nagy sikerű produkcióban.

Mindemellett lesz Kiscsillag lemezbemutató koncert és Szőke András–Badár Sándor est, amely nagyszerű előadásban szórakoztatja a nagyérdeműt!

Reméljük, hogy az idei évben is számos emlékezetes estével ajándékoz meg minket ez a nyári rendezvénysorozat!

Programajánló

Össznépi Pihi

Június 6-án 15.00 órakor indulunk kerékpárral, 15.30-kor autókkal Szabadkígyósra, ahol sportolás, természetjárás, íjászat, sárkányröptetés, sütögetés, jókedv, sátor, oltár, áhítat, ének vár ránk. Jöjj velünk Te is! Találkozunk a KIE-házban!

Nyitott Házba várunk nyáron is! A nyitva tartásról a honlapon tájékozódhatsz.

Pihenj velünk Balatongyörökön, a Sóvárban, augusztus 17-23-ig! Napfény, kirándulás, ige, ének, játék, strandolás. Információ és jelentkezés: szikoramihalyne@kie.hu címen és 20/824 83 70-es mobilon.

Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó július 21-25. között Fadd-Domboriban, ahol ismét lesz KIE Kávéház! Részleteket a www.kie.hu címen olvashatsz.

Múltkor valami kapcsán felmerült bennem, hogy olyanok vagyunk, mint a számítógép. Ez persze elcsépett, de engem a hálózati funkció ragadott meg, ami eddig így nem jutott eszembe. Gondoltam ezt majd frappánsan és szellemesen kifejeztem, de nem egészen sikerült ezt megvalósítani. Azért mégis közreadom nagyjából rendezetlen gondolataimat, hátha érdekel valakit.

Egy számítógép magában elavul, elbuzul, elértéktelenedik és alig lesz használható egy idő után. Muzeálissá válik, mint egy régi mángorló, ami kiváló eszköz, de már nem igazán ehhez a világhoz tartozik, lemaradt. Ahhoz, hogy az aktuális feladatokra alkalmas legyen (pl. kedvenc adóbevallásunk) frissíteni kell. Kapcsolatba kell hozni más gépekkel, frissebb programokkal, az új igényeknek megfelelően időnként nem árt bővíteni (pl. új funkciókkal, mint kártyaolvasó vagy több memóriával). Ekkor hasznos marad, betölti a feladatát.

Manapság alig tudható, mit csinál ténylegesen a számítógép, mit futtat, kivel és mit kommunikál. Van persze a normális kommunikáció (e-mail, web, p2p), van azonban metakommunikáció is (a sütik talán ilyenek, a kommunikáció kommunikációja – de tévedhetek), sőt teljesen rejtett is lehet (botnet). Ez már így egy elég összetett kommunikációs rendszer, aminek csak egy részét kísérvük figyelemmel, nagyobb részéről fogalmunk sincs.

A kapcsolatnak megvannak a ve-

szélei is. Egy magában jól működő, feladatát ellátó számítógép új programmal vagy frissítéssel labilissá válhat, esetleg betegségeket szedhet össze (pl. vírusok). Vannak persze védelmi eszközök (tűzfal, vírusvédelem, jogosultságok beállítása), melyek arra hivatottak, hogy a számítógép integritását (talán túlzással identitását) védjék. Ezek szintén a kapcsolaton alapulnak, a negatív kommunikációt a pozitívval kívánják kezelni. A jó számítógép hűséges a gazdájához, valamint nem fogad el akárkitől akármit, ismeri a megbízható forrásokat és ellenőrzi őket. Valamint titoktartó, nem fecseg össze-vissza. Nem az elszigetelődés, bezárkózás oldja meg a veszélyeket, hanem éppen a rendszeres frissítés, szinten tartás, sőt fejlesztés – persze biztonságos eszközökkel. És ez az élet alapvető jellegzetessége, ami nem fejlődik, lepusztul.

Kapcsolatcentrikus szempontból vannak a netbookok, amik alapvetően hálózati használatra készültek (főleg internet, de általában jól elbeszélgetnek a mobiltelefonokkal, „tenyérgepekkel” is), de ezek is önálló gépek. A kapcsolatnak akkor van értelme, ha van mit megosztani, ha a felek nem egyformák, azonban értik egymást.

Talán csak érzelmi dolog, de az én gépemnek legyen önálló élete, egyénisége. Nagyon kényelmetlen mások számítógépén dolgozni, főleg, ha nem illik saját szokásaimhoz alakítani – egy idegennel beszélek, aki nem érti az

akcentusomat.

Messzire vezethetnének még ezek a bejuttott gondolatok, talán elég most ebből ennyi. A konklúzió valami olyan lehetne, ami az emberekre is igaz: kapcsolód-

junk egymáshoz, de maradjunk önmagunk. Hiszen a többieknek is erre van szüksége.

- mis

Találkoztam egy pappal a második életemben

A Second Life a WoW-hoz hasonló virtuális világ az interneten, melynek érdekessége, hogy azt lakói építik fel. A lakók emberi külsejű avatárokon keresztül léphetnek kapcsolatba egymással, és az „első életükhöz” hasonlóan élik mindennapjaikat. Felfedezhetik a játékban szereplő földeket, új ismeretségeket köthetnek másokkal, tagjai lehetnek csoportoknak, közösségi programokban vehetnek részt, vásárolhatnak, tanulhatnak, több rangos egyetem is jelen van, vannak könyvtárak, nyelvtanfolyamok, és üzletelhetnek is, a fizetőeszköz egy külön deviza, mely átváltható amerikai dollárra. A környezetet a lakók építik fel azáltal, hogy létrehoznak új dolgokat: épületeket, földeket, járműveket, berendezési tárgyakat és más szerkezeteket, melyek fölött szellemi tulajdonjogot gyakorolnak. A lakóknak vannak különleges képességeik is, mindenki tud például repülni és teleportálni.

A Second Life a WoW-val ellentétben nem játék, itt nincsenek pontok, szintek, győztesek és vesztesek. Ez egy olyan virtuális élettér, ahol saját szórakoztatásunkra élhetünk. Tízmilliónál is

több embernek van „második élete”, köztük nekem is. A múltkor repkedtem a központi sziget fölött, majd leszálltam egy helyen és szóba elegyedtem valakivel. Hamar kiderült róla, hogy egy lelkész, mindkét életében. Ideje egy részét ugyanis azzal tölti, hogy a Second Life-ban beszélget emberekkel. Csevegtem vele egy negyed órát, aztán továbbálltam, vagyis repültem, ez a kedvencem.

De ne gondoljuk, hogy ennyi az egész. Virtuális egyházak intenzív missziót folytatnak a Second Life-ban. Van saját kis szigetük, impozáns templomuk, ahol összejöveteleket tartanak, épületeik, ahová betérhetsz, leülhetsz videókat nézni, sőt, az egyik egyháztól még ingyen pólót is kapsz.

Húsvét!

Mit csinálhat az ember Húsvétkor?

Pihenhet, kirándulhat, családot látogathat vagy épp locsolni mehet. Te mit csináltál?

A KIE Nyomkereső csapata nyomokat keresett. Huszonkilenc gyermek, kilenc fiatal és huszonhat felnőtt vett részt a pénteki, szombati, ill. vasárnapi programokon. Volt, aki Hencsről, Sárszentlőrincről, netán Paksról és környékről jött. Legtöbbször a természet nyomaiban keressük a gyerekekkel Isten csodálatos nyomait, de a mostani alkalom

rendhagyó volt, hiszen Húsvét volt! A legszebb nyomokat most kerestük és találtuk meg. Ez nem más, mint Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása. Nemcsak, hogy kerestük, de az Ő lábnyomaiba simulva éltük át a 2000 évvel ezelőtt történeteket.

Jézus legyőzte a halált, Jézus feltámadt! Ez a Húsvét üzenete.

Te hiszel benne?

/Rébeli-Szabó Attila/

A résztvevők közül többeket megszólítottunk, hogy mondják el élményeiket. Ebből szemezgettünk:

Gyermekek résztvevők: „Nekem a Hajnalvárás tetszett a legjobban, de a fáklyás felvonulás és a kivetítő vásznon való filmnézés a szabad ég alatt is nagy élmény volt, mert volt hangulata.”

„Mikor beszélgettünk és énekeltünk, abban az volt a legjobb, hogy mindannyian együtt voltunk és örültünk.”

„Nekem a színjáték tetszett Péter bácsival, de barkácsolás is jó volt!”

Felnőtt szervező: „Maga az előkészület Dömével, aki Jézust alakította a színjátékban, örömet jelentett nekünk. Igazándiból a közös programok a cigány és nem cigány gyerekekkel adtak ívet a napoknak. Magunk sem reméltük, hogy ennyi plusszal térhetünk haza.”

$2 \times 2 = 5?$

Itt egy rövid bizonyítás, hogy 2×2 bizony 5.

$$16 - 36 = 25 - 45 \quad / + (9/2)^2$$

$$16 - 36 + (9/2)^2 = 25 - 45 + (9/2)^2$$

Mindkét oldalon teljes négyzet van:

$$[4 - (9/2)]^2 = [5 - (9/2)]^2 \quad / \text{gyököt vonunk}$$

$$4 - (9/2) = 5 - (9/2) \quad / \text{a 4-et felbontjuk, } 4 = 2 \times 2$$

$$2 \times 2 - (9/2) = 5 - (9/2) \quad / + (9/2)$$

$$2 \times 2 = 5$$

Itt aztán tényleg nem stimmel valami...

Az előző levezetésben van egy csalás, a következőben viszont nincs.

$$1/3 = 0,333333333333...$$

$$2/3 = 0,666666666666...$$

Adjuk össze a két baloldalt:

$$1/3 + 2/3 = 1$$

Helyettesítsük be a fenti értékeket:

$$0,333333333333... + 0,666666666666... = 1$$

$$0,999999999999... = 1$$

És egy másik levezetés, hogy lásd, itt tényleg nincs csalás:

$$10n = 9,999999999999...$$

$$n = 0,999999999999...$$

Vonjuk ki egymásból a kettőt:

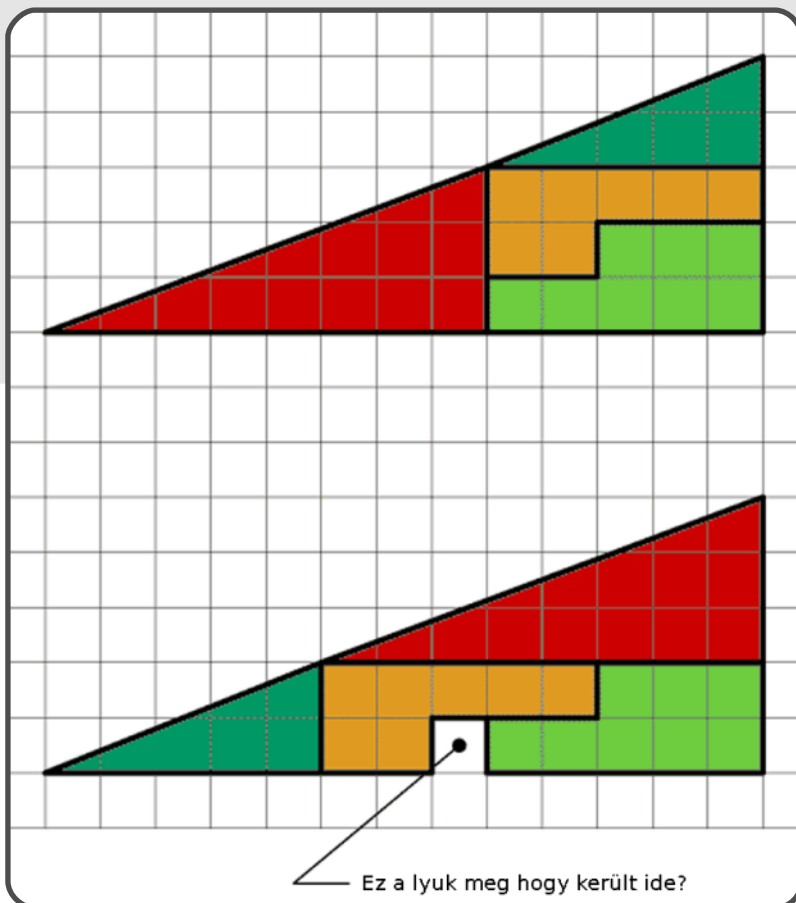
$$10n - n = 9$$

$$9n = 9 \quad / :9$$

$$n = 1$$

Tehát:

$$1 = 0,999999999999...$$

Impresszum:

Kiadja a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági
Egyesület;

Főszerkesztő: Szikora István

Felelős szerkesztő: Szikora Mihály

Szerkesztők: Bonnyai Anna, Bonnyai Eszter,
Hrabovszki Rita, Kovács Dávid, Lipták Kata,
Rébeli-Szabó Tamás, Szeverényi Ágnes,
Szikora Mihályné

Honlap: www.kie.hu/bekescsaba

Címünk: 5600 Békéscsaba, Kinizsi u. 11.

A kiadvány a Szociális és Munkaügyi
Minisztérium támogatásával valósult meg.

Labirintusrejtvény

A keresztrejtvény érdekessége, hogy a szavak labirintusba vannak beépítve, s egy négyzetnyi nyílásban érintkeznek egymással.

Vízszintes:

1. Bemutató. 6. Privilegium, kiváltság. 9. Szórva ...; ritkítás. 11. Vmibe harapás. 14. Térképsorozat. 17. Kettőzve: édesség. 18. ... Troll (Nyáréji álom); H. Heine verses kötete. 19. Só (lat.). 20. A Békás-szoros és a Gyilkos-tó között fekvő 1154 m-es festői, mészkőből álló sziklaszirt, mint hegycsúcs. 21. Színültig. 24. Vadat lelővő. 28. Laurencium vj. 29. Szemet gyorsan mozgató. 32. ... Akinari (1734-1809); japán író. 33. Levéltávirat (röv.). 35. Izráel legnagyobb és legkedveltebb királya, Krisztus őse (i.e. 1040-970). 36. Ételt fűszerez. 37. Hónap közepe. 38. Okád. 40. Merv, szabályokhoz ragaszkodó.

Függőleges:

1. A jura- és krétakorszakban élt, hatalmas, fűrészfogú őskori dinoszauruszféle, magyar neve óriásgyík. 2. Nap (lat.). 3. Házassági frigyet megáldó (lelkész). 4. Havasalföldi fejedelem, másik neve Dracula (Vlad, 1431-1476). 5. Csuka Zoltán verse. 7. Gyökeret ereszt. 8. Torkot ...; gargarizál. 10. Érzékel. 12. Épületet átad. 13. Áruforgalmi adó (röv.). 15. A mélybe. 16. Fiatal növényi utód. 22. Áru-ba bocsátás. 23. A földre helyez. 25. Kihal.

1				2		3		4			5
6	7	8				9				10	
		11					12		13		
14			15	16						17	
				18				19			
20							21	22	23		
	24		25		26		27			28	
	29			30						31	
32					33	34					
	35								36		
	37				38					39	
40											

26. Hosszabbítás. 27. Zeneművet megváltoztat. 30. Oscar- és Golden Globe-díjas francia filmzeneszerző (Francis, 1932-). 31. Ez a nő a napközisek nevelője! 34. Elvisel. 39. Et ... mi fili, Brute?!; még te is fiam, Brutus?! (J. Caesar).